

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 6) Ըստեղծելու է – ըստեղծմամբ մեջ կ'ապրի
էակ մ'աւելի հզօր քան կըրմամբ ձեւ տալ,
Մտապատկերմիս կ'աճի տըւածով կարի՝
Երբ կը պատկերեմք կեանքն այդ հիմա ալ:
Ի՞նչ եմ ես–ոչինչ, ոչ դու, Գաղափար
Հոգւոյս, որով կ'ամցնիմ երկրէս լուսատեմչ,
Անտես պըշմուժովդ երբոր շողափայլ,
Միամամ հոգւոյդ, լուծուիմ ծնունդիդ մէջ,
Ըզգամ քեզ հետ, ճըզմուած զգացմամբն իմ գրեթէ շէջ:
- 7) Մտածումս մուգ անզուսպ պէտք է ըլլայ բայց.–
Մտածած եմ երկար, մռայլ միմչեւ տաղմապող
Մըտքիս տեղի տալմ՝ յոգնած, ըսպառած՝
Յորձանուտ խորշիմ մէջ իր եռացող,
Պըզտիկուց անվարժ սիրտս ընտելացնող,
Կեանքիս ակերը թումնոտ: Ուշ հիմա:
Թ'եւ փոխուած–դեռ շատ եմ մոյմ–բայց կարող
Կրելու ծանրութիւն, որ չպակսած կը մմայ,
Եւ բախտը չմեղադրելու որ լեզի պտուղ կերայ:
- 8) Ծատ եղաւ այս – բայց հիմա անցեր է.
Դիւթամբը գոցուեր՝ կմիքովը լուռ.
Երկար բացակայ Հարուստ եկեր է,
Ան՝ սիրտն որու պիտ' մըմայ միշտ տըխուր,
Վերքերն չեն մեռցներ բայց չամցնիր մըրմուռն.
Ժամամակն ամեն ինչ եւ զայն փոխեր է
Հոգւով, տարիքով, տեսքով, գոզեր՝ հուրն
Իր մըտքն, կորովը՝ անդամներէ:
Կեանքին բաժակը կախարդ կը շողար միայն կիսալի շըրթներէ:
- 9) Պարպեց զայն շուտով ու տեսաւ մըրուրն,
Ափսիմտ էր, լեցուց բաժակը մորէն՝
Վայրէ մ'աւելի սուրբ 'ւ անկէ մաքուր,
Կարծեց թ'ակն այդ պիտ' հոսէր մըշտօրէն.
Ծուրջն իր շըղթայ մ'կար անտես բոլորէն
Մշտապէս հիւծող՝ թ'եւ աներեւոյթ,
Ծամըր, անզըմզում կապամբ մը ամուր,
Կը մաշէր՝ թէն անխօս, բայց անգութ,
Ամէն ատեն, ամէն տեղ ուր ըմէր ամ մուտք:
- 10) Ապահով բայց ըզգոյշ խառնուեցաւ մորէն
Իր մըման մարդոց, վըստահ մտայղացքով.
Կարծեց Հոգին այժմ կազմուած՝ ամրօրէն՝
Պաշտպանուած էր մըտքին չխոցող պատեանով,
Եւ թ'ոչ զուարթութիւն՝ ոչ ալ ցաւ մմաց իր քով.
Ու ինքն ալ իբրեւ անհատ ալոց պէս
Անմկատ, բազմաց մէջ պիտ' զըսնէ փմտուելով
Ըսպասածն, օտար երկրի մէջ ինչպէս
Գտաւ հրաշք գործեր որ Աստուած, բմութիւն բերած են համդէս: